

MESURA DE GOVERN

**RECUPERANT LA MEMÒRIA HISTÒRICA:
EXPOSICIÓ “UN SEGLE D’ESCOLA A BARCELONA. Acció municipal i popular. 1900-2003”**

Barcelona ha donat en el darrer segle un paper de gran transcendència a l’educació. D’una banda, realitzant un esforç extraordinari per dotar la ciutat, especialment als inicis, d’uns equipaments escolars moderns, no només adequats a les necessitats de cada moment sinó fins i tot anant per davant del seu temps. Però, sobre tot, atribuint a l’educació la capacitat de convertir les persones en ciutadanes, reconeixent la seva capacitat de raciocini i fomentant el desenvolupament de cos i ànima per convertir-les en la Barcelona del futur.

Aquesta tasca s’ha vist obstaculitzada i ha estat fins i tot perseguida durant llargs períodes en les dècades centrals del segle passat. L’intent d’assolir una educació més propera, més digna i més progressista sovint ha hagut de ser amagat, ocultat, als ulls d’autoritats centralistes o dictatorials. Però per la força i la persistència de les persones que hi han cregut i n’han fet un objectiu i un valor ciutadà, Barcelona ha pogut gaudir d’una de les escoles pioneres en matèria pedagògica i d’una xarxa de centres extensa i diversa que ha volgut donar resposta a les necessitats de la població.

La iniciativa d’aquest impuls s’ha centrat en dos agents clars: d’una banda, l’acció municipal, que ha estat capdavantera en l’impuls de l’escola pública en períodes democràtics, resistint en els períodes més durs, i de l’altra el protagonisme de la societat civil, que ha buscat constantment alternatives a una escola insuficient, inadequada i deficient en molts aspectes i que ha liderat la renovació pedagògica.

En aquests moments, Barcelona afronta nous reptes en matèria educativa. Tancat el segle XX, l’especificitat de la ciutat i de les dinàmiques que s’hi donen ens ha portat a la creació, l’any 2002, del Consorci d’Educació, ens que ha d’unificar la iniciativa de l’autoritat educativa i l’acció de l’autoritat municipal en una responsabilitat compartida respecte a la planificació i la gestió de la xarxa escolar i de recursos. És, doncs, un canvi de tendència, no en l’esperit que ens fa posar l’educació en primer terme, sinó en la fórmula per a gestionar el conjunt d’una xarxa educativa de qualitat integrada plenament al territori i adaptada als reptes que ens posa l’avenir.

És doncs, probablement, el millor moment per fer un recull de la tasca realitzada, per visibilitzar-la i per retenir allò que ens servirà per bastir el futur. És el moment de rescatar els millors i els pitjors moments, per recordar els noms i per refrescar les idees, els aprenentatges.

Considerem que aquest és un dels patrimonis més importants de la ciutat, aquell que ha contribuït a la definició del que hem arribat a ser, perquè l’educació és l’instrument que dibuixa les societats del demà. Per això considerem que és just i oportú fer aflorar la memòria històrica de l’educació i donar-li forma per acostar-la a la ciutat que n’és filla i hereva.

És per això que es planteja la següent

MESURA DE GOVERN

1. Organitzar l'exposició **Un segle d'escola a Barcelona. Acció municipal i popular. 1900-2003** per tal de recollir el bagatge històric de l'educació a la ciutat. En aquest sentit, dur a terme les tasques de recerca documental pertinents per tal d'aconseguir el màxim testimoniatge de les persones que han estat protagonistes sovint anònimes d'aquest període.
2. Organitzar activitats i crear els materials didàctics específics per poder treballar aquesta línia a les escoles, les entitats i els districtes que ho desitgin.
3. Promoure altres activitats de recerca i difusió vinculades a aquest tema, com ara cicles de conferències, debats o jornades de treball que ens permetin aprofundir en la línia ja iniciada amb la creació del Premi Leonor Serrano i Pablo d'història de l'educació.